

TERS
BİR DURUM

Kuti, çok sevimli, etrafına nee saçan, konukan ve nazik bir kurttu. Ormandaki doğum günlerini, evlilik yıl dnmlerini, hasta ziyaretlerini asla unutmazdı. Elllerinde çiçeklerle dostlarının sevinç ve mutluluklarını her zaman paylaşırdı. Ormanın minik kurtlarıyla oyunlar oynar, yaşı kurtlarla sohbet ederdi.

Her sene düzenlenen Geleneksel Kurtlar Kahvaltısı fikri de bu sohbetlerden birinde aklına gelmişti. O gün bu gündür her yıl tüm kurtlar bu kahvaltıda buluşurdu.

Kuti, uyku hazırlıklarını yaparak yatağına yattı. Tüm kurtların bir arada sohbet edip oyunlar oynadığı, kahvaltı günü yarındı. Neşeli sohbetler, yaşlı kurtların anlattığı hikâyeler, lezzetli kahvaltılıkları düşündükçe heyecandan uyuyamıyordu.

Kuti Geleneksel Kahvaltı Gününü düşünürken uyuya kaldı.

Kuti, sabah erkenden kahvaltının yapıldığı alana gelmişti. Bütün kurtlar sofradaydı. Kutî'ye "Hoş geldin." dediler fakat Kuti cevap bile vermeden sofranın başına oturdu. Yanında oturan Bayan Kiti'ye dönerek "Ne kadar çirkin görünüyorsunuz Bayan Kiti." dedi. Bayan Kiti "Herhalde yanlış anladım." diyerek kahvaltısına devam etti.

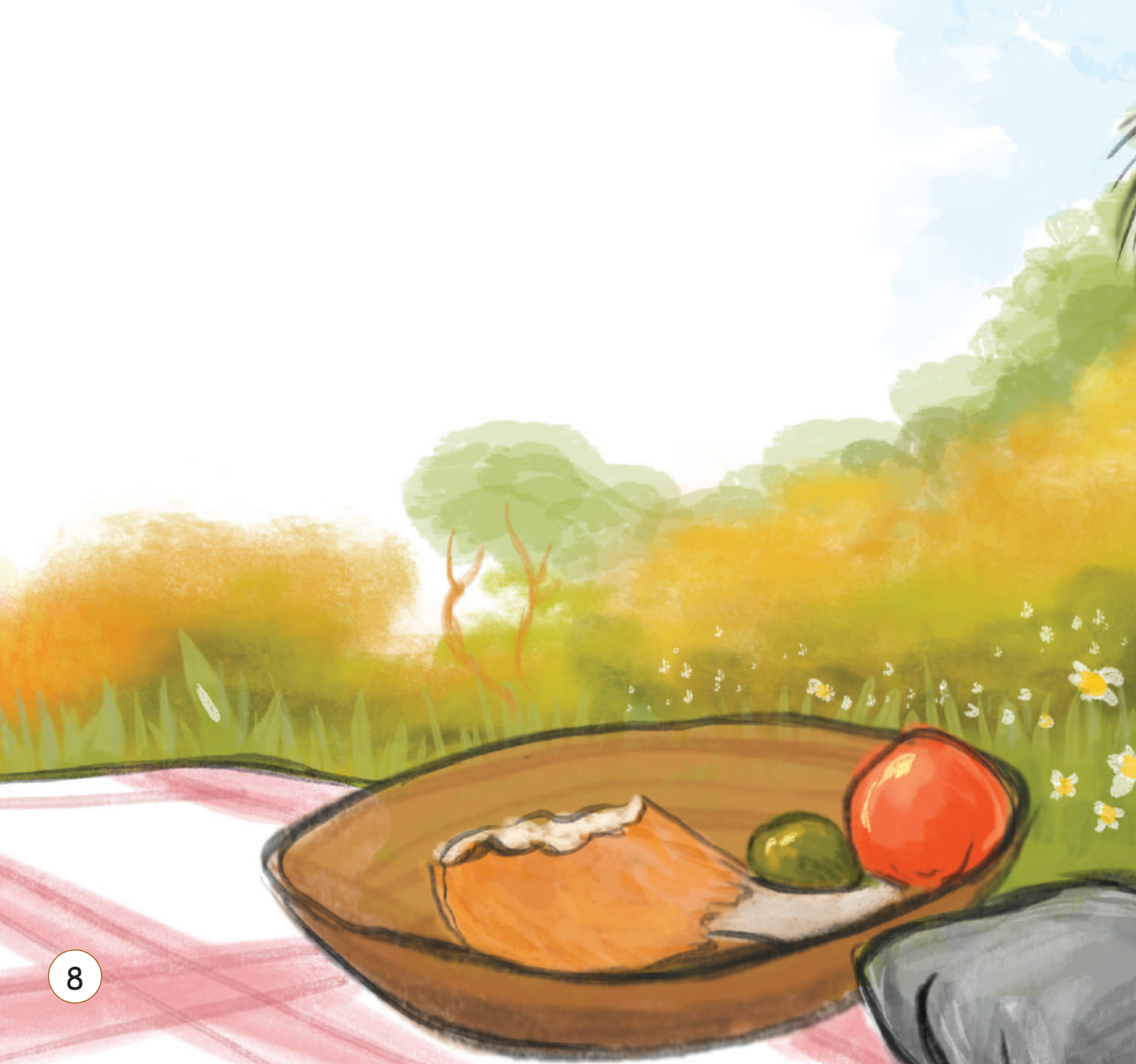

Kuti, bu sefer önündeki yiyeceklerden birkaç lokma aldıktan sonra "Off, tatları gerçekten çok kötü, bunlar çok lezzetsiz yiyecekler!" dedi.

Oyun oynayan küçük kurtlara "Kesin şu gürültüyü!" Kahvaltı sofrasını hazırlayan kurtlara da "Sofrada çok şey eksik!" dedi.

Kurtlar öfkelendiler, Kutî'nin emeklerine bu şekilde karşılık vermesi hiç hoşlarına gitmemişti.

Kahvaltı devam ederken, en yaşlı kurt bir yiyecek avını anlatmaya başladı. Genç kurtlar bayılırlardı bu hikayeleri dinlemeye. Yaşlı kurt hikâyesine devam ediyordu...” Karnım çok açtı, kendime yiyecek bir şeyler bulmalıydım. Tam bu sırada avcılar ormanda geziyorlardı. Avcıların dikkatini başka yöne çekerek yoluma devam ettim...” diye sürdürüyordu ki. Kutu araya girdi:

— Bay Kolya ne kadar da sıkıcısınız! Hikâyelerinizi dinlemekten bıktım, dedi.

Bay Kolya çok kırılmıştı, sözcükler boğazına dizildi. Masadaki suyundan bir yudum içip sessizce masadan kalktı.

Kuti, aklına gelen her Őeyi bir anda söylüyordu. Kimine cimri, kimine ŐiŐman diyordu. Kimine sevimsiz, kimine berbat görünüyorsun diyordu. Kuti, ne ara bu kadar kaba olmuştu? Herkesin kalbini kırmıŐ, saygısız davranıŐlar sergilemiŐti. Peki, Kuti bu olanların farkında mıydı?

Herkes şaşkındı. Kuti konuşurken, her zaman en güzel sözcükleri seçerdi, bunu da herkes bilirdi. Kuti'yi hepsi çok severdi ama yine de herkesin kalbi kırılmıştı.

Kimse Kuti'nin bu kırıcı sözlerine bir anlam verememiş, bir bir soframdan kalkmışlardı... Kuti, kahvaltı soframında yapayalnız kalmıştı.

Geleneksel Kahvaltı Soframında yapayalnız kalmak Kuti'yi çok üzmüştü. Tek başına olacaksa ne anlamı vardı ki...

Geleneksel Kahvaltı Sofrası tüm kurtlarla birlikte güzeldi. Bunları düşünürken... Pencereden odasına yansıyan sımsıcak, pasparlak, gözlerini kamaştıran güneş ışınları ile uyandı.

Neyse ki her şey rüyaydı. Kutu, hiçbir zaman kaba bir kurt olmamıştı. Bir ohh çekti. Neşe ile hazırlandı. Tüm dostlarını neşe ile selamlayarak, enfes yemeklerin olduğu kahvaltı sofrasına oturdu...

